

Undervisningsplaner og eksamensbestemmelser skal godkendes af undervisningsministeren. Det pædagogiske tilsyn må være de centrale myndigheders ansvar. Endelig må kravene til lærernes uddannelse og kompetence fastsættes centralt på undervisningsministeriets ansvar, således at man kan sikre sig, at undervisningen ingen steder kommer under de kvalitetsmæssige minimumskrav, som må opfyldes, for at de mål, der er fastsat i læseplanerne, kan nås.

For at eleverne efter endt uddannelse kan accepteres i arbejdslivet, må arbejdsmarkedets parter og De ansættende myndigheder have medansvar for de uddannelser, som skal give erhvervmæssig kompetence. Et sådant samarbejde mellem arbejdslivets repræsentanter og undervisningsmyndighederne vil have mange former. På centralt plan vil det dreje sig om de generelle reglers udformning og indhold, og på lokalt plan vil det være af betydning for den nære kontakt mellem skole og arbejdsliv og bidrage til, at undervisningen kan få et realistisk indhold, og at eleverne kan få den nødvendige praktiske oplæring og indføring i arbejdslivets forskellige miljøer.

Uddannelserne inden for 10.-12. uddannelsesår finansieres i dag efter mange forskellige regler og arbejder med mange forskellige standarder og normer, som ikke er afstemt efter hinanden. En samordning af uddannelserne må derfor også føre til en samordning af ressourceforbruget. Der må derfor i fortsættelse af den centrale fastsættelse af undervisningsplaner, eksamenskrav o.l. ske en central fastsættelse af standarder og normer, således at der både af hensyn til det ensartede kvalitetsniveau og af hensyn til de samfundsmæssige omkostninger ved at opretholde uddannelsessystemet kan foretages en central økonomisk styring. Et vigtigt led i det kommende planlægningsarbejde må derfor blive en undersøgelse af, hvorledes denne økonomiske styring mest hensigtsmæssigt kan finde sted.

Skolerne inden for det 10.-12. uddannelsesår ejes og administreres under flere forskellige former. Gymnasieskolerne drives som statsskoler, amtskommunale eller som selvejende institutioner med op til 100 pct. statstilskud.

Skal en samordning af uddannelserne gennemføres, og skal forskellige uddannelser gives inden for den samme skoleenhed, vil det mest rationelle være, at uddannelserne henlægges til det samme administrative system. Det vil i det kommende planlægningsarbejde blive en opgave at udrede, hvilken administrationsform der bedst vil tjene til fremme af uddannelsernes mål.

Den videre planlægning.

Der er med dette forslag til folketingsbeslutning lagt op til en drøftelse og vedtagelse af en række principper, der skal være styrende for de kommende års udredning og planlægning af en samordning af uddannelserne i det 10.-12. uddannelsesår. Dette planlægningsarbejde, der næppe vil kunne afsluttes og føre frem til endelige politiske beslutninger før begyndelsen af 1980'erne skal, som det fremgår af det foranstående, omfatte både de pædagogiske, strukturelle, økonomiske og administrative problemer i forbindelse med etableringen af et fremtidigt samordnet system for 10.-12. uddannelsesår. Dette planlægningsarbejde vil blive en væsentlig opgave for undervisningsministeriet og de mange interessekrede uden for ministeriet, og både Det centrale Uddannelsesråd og Uddannelsesrådet for de fortsatte skoleuddannelser vil få en central placering i arbejdet.

Til støtte for et så omfattende planlægningsarbejde vil det være nødvendigt, at der udføres et koordineret forsøgs- og udviklingsarbejde, hvor de forskellige overvejelser om udviklingen kan afprøves i konkrete situationer. Det gælder både de pædagogiske, strukturelle, økonomiske og administrative problemer. I denne sammenhæng må der findes løsninger ikke blot på de mere tekniske spørgsmål, men også på de menneskelige problemer for elever, lærere og administratorer, som alle vil blive stillet over for nye krav. Skal udviklingsarbejdet lykkes, vil det, hvad enten forslag er blevet til på centralt eller lokalt initiativ, forudsætte et snævert samarbejde mellem dem, der skal forestå planlægningen, og dem, der skal udmønte de forskellige forslag i praktisk arbejde. Uden de sidstnævntes indflydelse på de forskellige forandringer vil det ikke være realistisk at regne med en senere effektiv gennemførelse af de forskellige forslag, som forsøgs- og udviklingsarbejdet resulterer i.

I arbejdet vil også indgå erfaringer og tanker fra tilsvarende arbejde i andre lande — ikke mindst de nordiske lande, hvor man befinder sig på forskellige stadier af gennemførte, vedtagne, og planlagte former for samordning af uddannelserne i det 10.-12. uddannelsesår. En kortere orientering herom findes i Nordisk Råds og Sekretariatet for nordisk kulturelt samarbejdes publikation, „De gymnasiale Uddannelser i Norden“, der udkom i november 1974.

Bemærkninger til de enkelte punkter.

Ad 1.

Ved udarbejdelsen af undervisningsplanerne for det 10.-12. uddannelsesår skal man tage som ud-